

కవిమేగల గోదావరి

అంటరానోళ్ళ ఆత్మకథలు

ఆయా సందెకాడ సల్లంగ గాలి
 గొటతావుంటే ముంగరి యిస్రాయేలు
 బావ కుంకుడు సెట్టుకింద బండమీన
 కూసోనున్నడు. అట్ట కూసోకుంటే ఆయ
 నకి పొద్దుపోదు. ఆడ కూసోని కళ్ళు
 మూసుకుని వచ్చే బస్సు యా వూరిదో
 తటుక్కున జెప్పేస్తడు. అది మదరాసు
 బస్సో, కనిగిరి బస్సో, పామూరు ఎక్కు
 పెస్సో యాదైనా సరే! మబ్బులోకి
 జూసేది ఎండకి చెయ్యి అడ్డం బెట్టి
 యే యాలకి ఏ బస్సో టక్కున జెప్పేది.

జెండాపై కుక్కల రాజు

—ఎండూరి సుధాకర్

నేను దగ్గరికి పొయ్యేలేకి "బావా! యెవ్వడొచ్చితీవు" అంటా కురుచ్చేత్రం పద్దెన్ని రెండున్నర సుతిలో అందుకు న్నడు. బావ పద్దెలు బోబాడతడులే! సింతామణి, అరిచ్చంద్ర, కురుచ్చేత్రం పద్దెలు కుశాల గున్నవ్వుడు పాడతా వుంటుడు. బీమ్సలాస్, తోడి, కల్యాణి, మార్కోస్ రాగాలు తియ్యంగ బాడ తడు. కొద్దిగ సుక్కేస్తే సాలు. సుతి వకటి రెండుకి పెరిగిపోయింది.

"బో కుశాలగుండవే, జందాపై కపి రాజు పద్దెం అందుకోబావా!" అన్నా

"ఆ కపిరాజు పద్దెం ఎందుగానీ ఎనక టికి మనోల్లోనే వక కపిరాజుందాడు. ఆ సంగతి జెపతాశను" అన్నడు.

ఇంగనో? నాకు కుశాల దన్నుకొచ్చి ఇనసాగిన.

"మన ముత్తాత తరంలో ఒకాయ నకి ఆంజనేయుడికి తోకబుట్టినట్టు వుట్టింది. మహాబలాద్యుడు. ఒకసారి ఆయనొక గ్రేమానికి బొయ్యిండు. కానీ ఆగ్రేమంలో యేమి జరుగుతుండది? మాదిగోలని మార్లోలు కొడతారంటు. ఆ వూళ్ళో మాయొక్క సుట్టముంటే ఆ సుట్టం కాడికి బొయ్యి కూసున్నదంటు. ఆయన మంచంమీన కూసుంటే ఒక ఎంగటమ్మ వచ్చిందంటు. సంసారు లొస్తే మాదిగోల్లు లేసి నిలబడాల. ఆడోలని లే, మొగోలనిలే. పిల్లా జెల్లా అనిలే అందురూ లేసి నిలబడాలిసేందే. మనోడు మాత్రం సుట్టగాల్తుకుంటా అట్టనే మంచం మీన కూసున్నడు.

"ఏమిరా? మాదిగోడికి అంత గర్వము?" అన్నేస్తే ఆమె అడిగింది.

"లే బావా! నిలబడు" అని సుట్టము జెప్పిండు. "ఆమె కేంది లేసేది? ఆడ దానికి?" అన్నడు మనోడు.

ఇంగ అన్నడు ఆయాడ మనిషి ఏమ వ్వుడంటే సరే! నీ సంగతేందో సూస్తానని జెప్పి ఊలేకి పొయ్యింది.

ఆవూళ్ళో ఎవ్వరైనా మాదిగోడు అలాంటోడువుంటే వాడి మీదకి వుసి గొలపను బలికోళ్లు రెండు కుక్కలని సాకతా వుంటురు. ఎవ్వరైనా ఎదురు మట్లాడినోళ్లు ఆ వూళ్ళో వుంటే ఆ కుక్కలతో కరిపియ్యడం, వాళ్ళమీద నీళ్లు జగడం జేస్తుండడం జరగతా వుంటుంది. అంతవరకే గానీ ఇంకె వురూ యేం జెయ్యలేక పోయేనోళ్లు. అట్లాంటే వూర్లో "సరే రానీలే" అను కోస్తే యీన దైర్ఘ్యంగా కూసున్నడు.

అన్నడు ఆసుట్టం యేం జేసిందంటే "యోంది బావా! ఈ రోజుతో నాకొంప యీటిబోయింది. యోంది ఈ ఎదంగా జేసినవు" అని పాదేయ పడ్డడు.

మనోడు జంకలా! సరే రానీ అని దైర్ఘ్యంగా నిలబడి వున్నడు. ఊర్లో వాళ్లు రెండు కుక్కలనీ తీసకొచ్చి మన వాడి దిక్కు వేలు జూపిచ్చిండు. ఆ కుక్కలు రెండూ నీనిపైకి దూకి నయ్యి. ఒక కుక్కని సైనబడనిచ్చి యనక పంచలోనించి బారెడు తాడు బయటికి తీసుకున్నడు. ఆ తాడు కుక్క మెడకి సుట్టించు గట్టిగా. కుక్క నోరు తెరవంగనే ఆనంతునే దాన్ని సీల్చేసిండు. ఆ రెండో కుక్కని గూడ అట్టనే సీల్చేసి అవతల పారేసిండు. ఈ దెబ్బతో కుక్కలను తోలుకొచ్చిన ఊరి జనాలు బిత్తర బోయ్యిండు. ఆడొక పెద్ద తాడిమానుంది. ఆ తాడిమాను దీసుకుని గరగర దివ్వుకుంటా ఆ జనా లని వాళ్ళ ఇళ్లదాకా తరిమేసిండు. అందరూ రోపలికి బొయ్యి తలుపులు బిగిచ్చుకున్నరు.

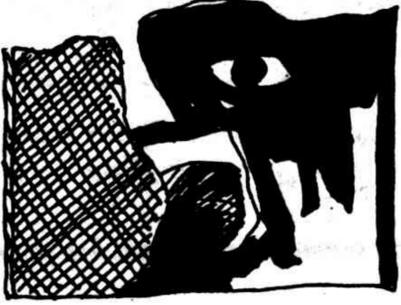
మనోడు బొయ్యి తలుపులు తట్టిండు కానీ యెవ్వరూ బయటికి రాలా!

"యెవ్వరైనా సరే! యెవ్వరైనా మా సుట్టంతో జోక్యం బట్టించుకుంటేరా, మీ తోలు ఒలిసేస్తా! ఇంగవ్వుదూ మా గూడేవికి రాగూడదు. మీరు కుక్కలని వుసిగొలపగూడదు" అని రంకె పెట్టి తలికి ఆవూరి జనాలు శానమంది బయవడి పోయిండు.

అన్నడు తిరిగి గూడేవికి వచ్చినంక ఆసుట్టం "బావా! నువ్వు జేసిన మేలు శానాగొప్పది. కుక్కల మీద వదిలి పొయ్యింది" అని ఒవ్వుకున్నడు.

అన్నడీయన నవ్వుకోని "ఈ గొప్ప తనం నా తోకది గదూ" అని పంచె లోనుంచి తాడుతీసి సూపిచ్చిండు.

అది జూసి అందరూ నవ్వుకు న్నరు. అన్నట్టుంచీ ఇంగవరూ మాది గోళ్ళ మీదకి కుక్కల్ని వుసిగొలపలా!

13.9.96 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

జ్యోతిషుడు

ఎల్.ఎం.ఎల్ బొనంజా
ప్రారంభమయింది
చూశారా!

బహుమతుల వివరాలు:

బంపర్ ప్రైజ్: ఎల్.ఎం.ఎల్
సుప్రిమో స్కూటర్

ఫస్ట్ ప్రైజ్:
నలుగురికి- గోల్డ్ డాలర్

సికండ్ ప్రైజ్:
నలుగురికి- టూ ఇన్ వన్

థర్డ్ ప్రైజ్:
50 మందికి- రిస్ట్ వాచ్

స్పెషల్ ప్రైజ్:
700 మందికి- గిఫ్ట్ చెక్

అద్భుతమైన బహుమతులు
అందుకోవడానికి ఇంకా
ఎందుకు ఆలస్యం?
వెంటనే చూడండి!

జ్యోతిషుడు